

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 840: Ngõ Hào Tương Ứng Với Tâm Giác Ngộ Thanh Tịnh

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 071)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Ngõ hào tương ứng với tâm giác ngộ thanh tịnh】

Điều này có nghĩa là ngay trong lúc hành sự, tâm thanh tịnh hiển lộ, tâm thanh tịnh khởi tác dụng. Vậy thì, tâm thanh tịnh phải tu từ đâu? Có người học Phật, cho rằng thế gian này quá đổi phức tạp, nên phải đi vào núi sâu tìm một nơi u tĩnh để tu hành, như vậy có được chăng? Đó là vì họ không hiểu Phật Pháp, tâm thanh tịnh của Phật Pháp chính là được rèn luyện ngay trong chốn hồng trần. Dân gian thường nói là “tức tướng ly tướng” (ngay nơi tướng mà lìa tướng), “ly” và “tức” (ngay nơi đó) diễn ra đồng thời. Ly tướng và tức tướng không phải là hai việc khác nhau, mà chỉ là một việc, chính ngay trong hoàn cảnh này mà tâm thanh tịnh hiện tiền.

Người không biết tu, ở trong hoàn cảnh này sẽ bị ô nhiễm; người biết tu, cũng chính ngay trong hoàn cảnh này mà đắc được tâm thanh tịnh. Do đó có thể thấy, nhiễm và tịnh là bất nhị. Nhiễm và tịnh phân biệt từ đâu? Thừa cùng quý vị, chính là ở chỗ Giác và Mê. Mê thì sẽ bị ô nhiễm, giác ngộ rồi thì tâm liền thanh tịnh. Có thể thấy điều này có liên quan gì đến cảnh giới bên ngoài hay không? Hoàn toàn không liên quan, then chốt chính là nằm ở giác hay mê.

Đây là điều mà ngay khi chúng ta vừa bước chân vào cửa Phật, Phật đã đem tổng cương lĩnh, tổng nguyên tắc của việc tu hành truyền dạy cho chúng ta. Quy y Phật, giác mà không mê; Quy y Pháp, chánh mà không tà; Quy y Tăng, tịnh mà không nhiễm. Phật chỉ dạy chúng ta tu Giác - Chánh - Tịnh, mà Giác - Chánh - Tịnh thì đều không rời khỏi cảnh duyên, đối với hoàn cảnh nhân sự hay hoàn cảnh vật chất đều không hề xa rời. Nói cách khác, chân chính tu hành, chân chính muốn thành Bồ Tát, thành Phật, thì có cần phải thay đổi hoàn cảnh sống hiện tiền của chúng ta hay không? Hoàn toàn không cần thiết.

Ngay trong hoàn cảnh sống hiện tại của chúng ta, ngay trong môi trường làm việc hiện tại, ngay trong xã hội hiện tại này, nếu quý vị biết cách tu thì liền thành tựu, hễ giác ngộ là liền thành tựu. Nếu như nói là mê, thì dù có đặt vào hoàn cảnh của Phật Bồ Tát quý vị vẫn cứ mê; dẫu có bước vào chốn tùng lâm tự viện thời xưa mà tâm vẫn mê lầm, thì rốt cuộc vẫn là bất giác.

Điều này nói lên rằng việc tu hành, trong tất cả mọi thời, mọi xứ, mọi cảnh duyên, chỉ cần trong tâm có Giác, có Chánh, có Tịnh, thì không đâu chẳng phải là đạo tràng, tất cả đều là đạo tràng. Nếu như quý vị là mê - tà - nhiễm, nói thật, dẫu tùng lâm tự viện có to lớn đến mấy, quý vị đến đó ở cả một đời, thì nơi ấy cũng không phải là đạo tràng.

Trong kinh Đại Thừa có nói: Trục tâm là đạo tràng. Trục tâm là gì? Trục tâm chính là chân tâm. Chân tâm chính là nhất tâm, nhất tâm thì không có vọng niệm, không có vọng niệm thì đó chính là đạo tràng, chỗ ở của quý vị không đâu mà chẳng phải là đạo tràng.